

WOJEWODA ŁÓDZKI

Łódź, 6 maja 2021 r.

RT-II.7511.2.2021

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) - zwaną dalej Kpa w związku z art. 8m ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 703) – zwaną dalej u.o.z.w.g.

po rozpatrzeniu

odwołania Pana ██████████ z dnia 19 marca 2021 r. uzupełnionego pismem z dnia 15 kwietnia 2021 r. od decyzji Starosty Pabianickiego z dnia 23 lutego 2021 r. znak: GG.6820.19.2016 o ustaleniu wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz, położonej w gminie Lutomiersk oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów,

orzekam:

uchylić zaskarżoną decyzję organu I instancji w całości i przekazać sprawę organowi I stancji do ponownego rozpatrzenia.

Uzasadnienie

Stan faktyczny sprawy przedstawia się następująco:

Starosta Pabianicki zawiadomieniem z dnia 7 grudnia 2016 r. wszczął postępowanie z wniosku złożonego przez Pana ██████████ w dniu 15 listopada 2016 r. w sprawie ustalenia wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz, położonej w gminie Lutomiersk, oznaczonej w obrębie 13 Kazimierz jako działki o nr: 91, 109, 135, 149, 210, 212, 243, 245, 415, 439, 466, 502/2, 562/1, 562/2, 734 o pow. 78,3070 ha oraz w obrębie 14 Lutomiersk jako działka nr 7 o pow. 0,4784 ha.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 11 85, fax: (+48) 42 664 10 40 Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: łodzawskrytka
www.lodzkie.eu

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie www.lodzkie.eu w zakładce ochrona danych osobowych.

Wnioskodawca do wniosku załączył m.in. decyzję Wojewody Sieradzkiego z dnia 21 października 1997 r. znak: G.III.6013/26/97 uznającą ww. działki za wspólnotę gruntową wsi Kazimierz, wypis z rejestru gruntów z dnia 1 grudnia 2016 r., w którym podmiotem ewidencyjnym jest wspólnota wsi Kazimierz władająca na zasadach posiadania samoistnego.

Zgodnie z wykazem wnioskodawców znajdującym się w aktach sprawy wnioski złożyły następujące osoby: [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]. Starosta Pabianicki otrzymał ww. 42 wnioski w ustawowym terminie do 31 grudnia 2016 r.

Decyzją z dnia 28 czerwca 2019 r. znak: GG.6820.19.2016 Starosta Pabianicki ustalił wykaz uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz, położonej w gminie Lutomiersk oraz wykaz obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkość przysługujących im udziałów we wspólnocie.

Wojewoda Łódzki, po rozpatrzeniu odwołania Pana [REDAKTOWANE], decyzją z dnia 31 października 2019 r. znak RT-II.7511.1.2019, uchylił zaskarżoną decyzję organu I instancji w całości i przekazał sprawę organowi I stancji do ponownego rozpatrzenia, wykazując nieprawidłowości. Żadna ze stron w stosownym czasie nie wniosła sprzeciwu od tej decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi.

Po przeprowadzeniu ponownego postępowania wyjaśniającego, Starosta Pabianicki wydał decyzję z dnia 23 lutego 2021 r. znak: GG.6820.19.2016, którą ustalił ponownie wykaz uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz, położonej w gminie Lutomiersk oraz wykaz obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów.

Odwołanie od tej decyzji do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Pabianickiego wniósł Pan [REDAKTOWANE]. W piśmie z dnia 19 marca 2021 r. nazwanym

odwołaniem. Odwołujący domaga się uchylecia zaskarżonej decyzji. W jego ocenie Starosta Pabianicki błędnie ustalił wysokość Jego udziału we wspólnocie, pominął bowiem obszar 2,71 ha, który Pan [REDAKTOWANE] nabył w następstwie prawnym po [REDAKTOWANE]. Działki te w latach 1962-1963 stanowiły gospodarstwo rolne o wielkości 5,5 ha należące do [REDAKTOWANE]. W załączniku do wniosku z dnia 8 grudnia 2016 r. Pan [REDAKTOWANE] wskazał, że działki nr ewid. 760 i 829 były częścią gospodarstwa rolnego należącego do [REDAKTOWANE], co potwierdza protokół załączony do aktu własności ziemi sygn. ON-451/Uw/1267/72 z dnia 20 listopada 1972 r. Organ I instancji dowody złożone przy wniosku z dnia 8 grudnia 2016 r. uznał za wystarczające i w decyzji z dnia 28 czerwca 2019 r. ustalił udział Wnioskodawcy z uwzględnieniem opisanego obszaru 2,71 ha, wynoszący wówczas - 24950/787854. W ocenie Odwołującego, wniosek Pani [REDAKTOWANE] z dnia 22 lipca 2019 r. i Jej następstwo prawne po [REDAKTOWANE] nie ma związku z obszarem ówczesnych działek o numerach 760, 829. Do odwołania załączył oświadczenia czterech świadków potwierdzające ten fakt. Odwołujący nie zgadza się z wyliczeniem organu I instancji zawartym w tabeli, stanowiącej załącznik do zaskarżonej decyzji, w zakresie Jego udziałów wynoszących jedynie 6562/787854 i wskazuje na brak czytelności tych wyliczeń.

Przy piśmie z dnia 7 kwietnia 2021 r. znak: GG.6820.19.2016 Starosta Pabianicki przekazał Wojewodzie Łódzkiemu odwołanie Pana [REDAKTOWANE] z dnia 19 marca 2021 r. wraz z aktami sprawy.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2021 r. wniesionym bezpośrednio do Wojewody Łódzkiego Pan [REDAKTOWANE] uzupełnił odwołanie. Powtórzył, że Starosta Pabianicki przy ustaleniu Jego udziałów powinien brać pod uwagę akt własności ziemi znak ON-451/Uw/1267/72 z dnia 20 listopada 1972 r. wraz z załączonym protokołem opisującym nabycie działek o ówczesnych numerach 760 i 829 o pow. 2,71 ha przez [REDAKTOWANE], które następnie odziedziczył Pan [REDAKTOWANE]. Są to dokumenty będące podstawą własności działki obecnie oznaczonej nr. 183 o pow. 2,71 ha (KW SRiL 00040492/5.) Odwołujący się zarzuca ponadto brak czytelności wyliczeń w tabeli, stanowiącej załącznik do zaskarżonej decyzji. Z tabeli nie można dowiedzieć się wprost o sposobie obliczenia składowych, które organ uwzględnił wyliczając udział we wspólnocie dla poszczególnych uprawnionych. Zdaniem Odwołującego się tabela taka winna zawierać wyliczenie składowych dla każdego z udziałowców odrębnie. Według załączonego do pisma z dnia 15 kwietnia 2021 r. arkusza obliczeniowego udziały Odwołującego się powinny wynosić 23546/787854.

Po rozpatrzeniu przedmiotowego odwołania i zbadaniu akt sprawy, organ odwoławczy zważył, co następuje.

W przedmiotowej sprawie organem pierwszej instancji jest Starosta Pabianicki, który na podstawie art. 8a ust. 5 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zwaną dalej u.o.z.w.g. jest organem właściwym do wydania decyzji o ustaleniu wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów we wspólnocie. Natomiast w myśl przepisu art. 8m u.o.z.w.g. organem wyższego stopnia, w rozumieniu ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w stosunku do starosty jest wojewoda. Zatem Wojewoda Łódzki, jako organ wyższego stopnia, jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania.

Badając kwestię dochowania przez Odwołującego się, jako strony tego postępowania, terminu do wniesienia odwołania, należy uwzględnić wymogi określone w art. 8b u.o.z.w.g.

W myśl art. 49 § 2 Kpa w zw. z art. 8b u.o.z.w.g., decyzję doręcza się w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz wywieszając w Urzędzie Gminy oraz w Starostwie na okres 14 dni. Po upływie tego okresu pismo uważa się za doręczone.

W badanej sprawie Starosta Pabianicki powinien zaskarżoną decyzję podać do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości Kazimierz ze względu na teren położenia przedmiotowej wspólnoty gruntowej poprzez wywieszenie jej przez okres 14 dni w sołectwie Kazimierz, w Urzędzie Gminy Lutomiernsk, w Starostwie Powiatowym w Pabianicach a także umieścić ją na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Pabianicach. Podkreślenia wymaga fakt, że celem wypełnienia przez organ orzekający obowiązku wynikającego z tego przepisu jest wysłanie decyzji do sołectwa wsi Kazimierz, ażeby mieszkańcy mogli zapoznać się z jej treścią w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości. Z rozdzielnika zaskarżonej decyzji wynika, że Starosta Pabianicki przekazał Pani ██████████ sołtysowi wsi Kazimierz decyzję celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń w sołectwie Lutomiernsk. W pouczeniu skierowanym do stron Starosta Pabianicki powtórzył ten błąd, stwierdził bowiem że powyższa decyzja podlega wywieszeniu na tablicy ogłoszeń wsi Lutomiernsk, na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Lutomiernsku oraz na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Starostwa Powiatowego w Pabianicach, na okres 14 dni. Z rozdzielnika tej decyzji wynika także, że do Pana ██████████ i do Pani ██████████ decyzję doręczono w sposób tradycyjny przez operatora pocztowego. O ile wysłanie decyzji do Pana ██████████

██████████, jako do Wnioskodawcy, z którego wniosku organ I instancji prowadził postępowanie jest uzasadnione, to umieszczenie w rozdzielniku Pani ██████████ było pozbawione racji, wniosek Pani ██████████ nie wszczywał postępowania.

W sprawach rozstrzyganych w postępowaniu regulowanym przez Kodeks postępowania administracyjnego na organie prowadzącym postępowanie spoczywają obowiązki informacyjne wobec stron i uczestników postępowania wynikające z zasady ogólnej ustanowionej w art. 9 Kpa. Powyższe działanie organu I instancji powoduje naruszenie zasady ogólnej wyrażonej w art. 9 Kpa. Powyższe skutkuje naruszeniem również art. 49 § 2 Kpa w zw. z art. 8b u.o.z.w.g.

Z analizy materiału dowodowego wynika, że Pan ██████████ wniósł odwołanie w dniu 22 marca 2021 r., gdy decyzja jeszcze podlegała wywieszeniu. Przypomnieć należy, iż art. 86 u.o.z.w.g. warunkuje doręczenie pisma od upływu 14 dni od jego najpóźniejszego wywieszenia.

W przedmiotowej sytuacji nie mając zwłoki po stronie Pana ██████████ stwierdzić należy, że dopuszczalne jest rozpatrzenie merytorycznie odwołania. Stanowisko organu odwoławczego znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, m.in. w wyroku WSA w Gdańsku z 25 marca 2020 r. II SA/Gd759/19, gdyż Sąd odszedł od skrajnie formalnego podejścia do tej kwestii i przyjął, że jeżeli decyzja administracyjna znalazła się w posiadaniu strony, jakkolwiek nie nastąpiło to zgodnie z przepisami regulującymi procedurę doręczeń, to brak jest podstaw do przyjęcia, że wniesienie środka zaskarżenia było „przedwczesne”. Innymi słowy uznać należy, iż brak jest przesłanek uzasadniających „przedwczesność” wniesienia odwołania przez stronę, której decyzji nie doręczono zgodnie z zasadami określonymi w przepisach KPA, a która to strona z treścią tej decyzji zapoznała się. W takim przypadku brak jest podstaw do stwierdzenia uchybienia terminu przez tę stronę jako „przedwczesnego” wniesienia odwołania od decyzji (podobne stanowisko reprezentuje NSA w wyroku z 30 maja 2019 r., II OSK 1320/18).

Zgodnie z przepisem art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.

Rozpatrując odwołanie należy zauważyć, że organ I instancji nie przeprowadził w sposób dostateczny postępowania dowodowego.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, przepis art. 6 u.o.z.w.g. definiuje historyczne, pierwotne podmioty uprawnione do udziału we wspólnotach gruntowych (w odróżnieniu od art. 6a ustawy, definiującego podmioty subsydiarne, uprawnione do udziału we wspólnocie dopiero przy niemożności ustalenia kręgu podmiotów historycznych). Stosownie do powyższego: Uprawnionymi do udziału we wspólnocie gruntowej są osoby

fizyczne lub prawne posiadające gospodarstwa rolne, jeżeli w ciągu ostatniego roku przed dniem wejścia w życie ustawy faktycznie korzystały z tej wspólnoty (ust. 1).

Jeżeli wspólnotą gruntową są lasy, grunty leśne albo nieużytki przeznaczone do zalesienia, uprawnionymi do udziału w takiej wspólnocie są osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania lub osoby prawne mające siedzibę na terenie miejscowości, w której znajdują się grunty stanowiące wspólnotę, lub osoby mające miejsce zamieszkania na terenie innej miejscowości, a prowadzące gospodarstwo rolne, chyba że w okresie 5 lat przed dniem wejścia w życie ustawy osoby te faktycznie ze wspólnoty nie korzystały (ust. 2). Niekorzystanie ze wspólnoty gruntowej w okresie wymienionym w ust. 1 bądź w ust. 2 nie powoduje utraty uprawnień, jeżeli spowodowane to było klęską żywiołową, wypadkami losowymi lub innymi szczególnymi względami (ust. 3).

Wynika stąd, iż nabycie statusu podmiotu uprawnionego do udziału we wspólnocie gruntowej było uzależnione - w przypadku gruntów nie stanowiących lasów, gruntów leśnych albo nieużytków przeznaczonych do zalesienia - od posiadania przez osobę fizyczną lub prawną gospodarstwa rolnego oraz korzystania z tej wspólnoty w okresie od 4 lipca 1962 r. do 4 lipca 1963 r.

Ze zgromadzone przez organ I instancji materiału dowodowego wynika, że decyzją z dnia 21 października 1997 r. znak: G.III.6013/26/97, po rozpatrzeniu odwołania Wspólnoty Gruntowo-Leśnej w Kazimierzu, Wojewoda Sieradzki uznał za Wspólnotę Gruntową wsi Kazimierz działki oznaczone numerami: 91, 109, 135, 149, 210, 212, 243, 245, 415, 439, 466, 502/2, 562 i 734 położone we wsi Kazimierz o powierzchni 78,33 ha i działkę nr 7 o powierzchni 0,48 ha położoną we wsi Lutomiersk, natomiast działkę oznaczoną numerem 454 uznał za mienie gminne Gminy Lutomiersk.

Jak już wskazano art. 8a ust. 5 u.o.z.w.g, stanowiący podstawę zaskarżonej decyzji przewiduje postępowanie w przedmiocie ustalenia wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów, jednakże z akt sprawy powinno wynikać w sposób nie budzący wątpliwości, że w następstwie decyzji Wojewody Sieradzkiego z dnia 21 października 1997 r. znak: G.III.6013/26/97 decyzja ustalająca wykaz uprawnionych nie została wydana.

W toku badanego postępowania, Wójt Gminy Lutomiersk w piśmie z dnia 30 października 2020 r. znak RRI.GZ.6873.1.2020 korzystając z uprawnień nadzorczych nad tą Wspólnotą określonych w art. 23 u.o.z.w.g., zwrócił się do Starostwa Powiatowego w Pabianicach z prośbą o wyjaśnienie budzących wątpliwość dotyczących, Jego zdaniem

uregulowanego stanu prawnego Wspólnoty Gruntowej w Kazimierzu, przedkładając, na potwierdzenie powyższego stanowiska następujące dowody:

- pismo Banku Spółdzielczego Lutomiersk w Upadłości z siedzibą w Konstantynowie Łódzkim informujące o odszukaniu dokumentów Wspólnoty Gruntowo-Leśnej w Kazimierzu: takich jak umowę rachunku bankowego z dnia 25 kwietnia 1977 r oraz protokół z odbytego posiedzenia Zarządu Wspólnoty Leśnej w Kazimierzu z dnia 20 kwietnia 1986 r.;

- protokół Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Kazimierzu o ogłoszeniu stanu władania gruntami na obszarze Kazimierza, gromady Kazimierza, powiat Łódź (...), gdzie pod pozycją 8-6 wymieniona jest wspólnota wsi Kazimierz z przypisanymi do niej działkami, z uwagą sporządzoną przez ówczesnego sołtysa w dniu 21 grudnia 1967 r. w tej rubryce, z której wynika, że wspólnota wsi jest wspólną własnością mieszkańców;

- informację uzyskaną z Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Starostwa Powiatowego w Pabianicach z której wynika, że Wspólnota Gruntowo-Leśna Kazimierz zgłosiła w lutym 2019 r. wniosek o wyrażenie zgody na wycinkę drzewostanu z powierzchni około 0,50 ha na działce leśnej należącej do Wspólnoty. Podobne wnioski składała Wspólnota Gruntowo-Leśna Kazimierz w latach wcześniejszych, w celu uzyskania zysku ze sprzedaży pozyskanego z wycinki drzewa:

- wybudowanie studnia nr 1 na działce nr 135, na gruncie Wspólnoty Gruntowej wsi Kazimierz w latach 1963 – 1964 w oparciu o decyzję z dnia 4 września 1963 r. wydaną przez Centralny Urząd Geologiczny w Warszawie. Urząd Gminy Lutomiersk wystąpił do Archiwum Państwowego w Łodzi o odszukanie rejestru wydanych decyzji i do Centralnego Archiwum Geologicznego w celu odnalezienia statutu Wspólnoty.

Zdaniem Wójta Gminy Lutomiersk, wyrażonym w tym piśmie, majątkiem Wspólnoty Gruntowo-Leśnej Kazimierz gospodaruje od lat Zarząd tej Wspólnoty, wybrany na podstawie uchwały podjętej na ogólnym zebraniu członków wspólnoty, posługując się stosownymi pieczętkami. Gospodarując majątkiem wspólnoty, Zarząd tej Wspólnoty wydzierżawia i użycza grunty na podstawie umów cywilno-prawnych: w dniu 7 kwietnia 2003 r. Prezes i Zastępca Prezesa w imieniu Zarządu Wspólnoty Gruntowo-Leśnej w Kazimierzu zawarli z Gminą Lutomiersk umowę użyczenia działki nr ewid. 135, stanowiącej zasób Wspólnoty Gruntowo-Leśnej w Kazimierzu z przeznaczeniem pod stacją uzdatniania wody, w dniu 29 czerwca 2003 r. Wspólnota Leśna w Kazimierzu jako właściciel gruntów leśnych zawarła umowę dzierżawy z osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. „BATEX” na dzierżawę gruntu o pow. 195 m² na okres 99 lat, w dniu 1 stycznia 2010 r. Spółka Leśna reprezentowana przez członków Zarządu działających w imieniu i na rzecz

wspólnoty Gruntowej wsi Kazimierz zawarła umowę dzierżawy na część działki nr ewid. 91 należącej do Wspólnoty Wsi Kazimierz z osobą prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą P.P.H.U. „BATEX”, w 2016 r. za zgodą Zarządu Wspólnoty w Kazimierzu została podzielona działka nr 562 położona w obrębie Kazimierza na działki nr ewid. 562/1 i nr ewid. 562/2 z przeznaczeniem na budowę budynku rejonowego punktu zasilania (RPZ) dla Gminy Lutomiersk (decyzja inwestycji celu publicznego nr 3/2016 z dnia 23 sierpnia 2016 r.). Zdaniem Wójta, pełna dokumentacja o tym świadcząca winna być w posiadaniu Zarządu tej Wspólnoty, tj. u obecnego Prezesa Spółki Pana [REDAKTOWANE] i Zastępcy Prezesa Spółki Pana [REDAKTOWANE].

W aktach sprawy znajdują się inne jeszcze dowody, takie jak umowa cywilno-prawna nr 1/2010 dotycząca odpłatnego udostępnienia nieruchomości działki nr ewid. 562 o pow. 5040 m² pod projektowanymi urządzeniami elektroenergetycznymi zawarta w Kazimierzu w dniu 19 stycznia 2010 r. pomiędzy Dyrektorem RE Sieradz PGE Dystrybucja Łódź-Teren S.A. Łódź ul Piotrkowska 58 a Wspólnotą Łąkową reprezentowaną przez: Pana [REDAKTOWANE], Pana [REDAKTOWANE], Pana [REDAKTOWANE], czy decyzja z dnia 21 października 1997 r. znak: G.III.6013/26/97, mocą której Wojewoda Sieradzki, po rozpatrzeniu odwołania Wspólnoty Gruntowo-Łeśnej w Kazimierzu uznał przedmiotowe działki za Wspólnotę Gruntową wsi Kazimierz.

Pismem z dnia 18 grudnia 2020 r. znak: RRiGZ.6873.1.2020 Wójt Gminy Lutomiersk korzystając z uprawnień określonych w art. 23 u.o.z.w.g. powołując się na treść pisma Starosty Pabianickiego z dnia 26 listopada 2020 r. znak: OŚ.6164.151.2020 zwrócił się do Starosty Pabianickiego z prośbą o niepodejmowanie rozstrzygnięć administracyjnych w tej sprawie do czasu przedłożenia dokumentów świadczących o uregulowanym stanie prawnym tej Wspólnoty.

Pismem z dnia 5 listopada 2020 r. adresowanym do Starosty Pabianickiego, Pan [REDAKTOWANE] złożył sprzeciw wobec pism Wójta Gminy Lutomiersk, skierowanego do Starostwa Powiatowego w Pabianicach w dniu 3 listopada 2020 r. i prosi organ I instancji o *nie wszczynanie dodatkowego postępowania wyjaśniającego*. W piśmie tym Wnioskodawca ponadto stwierdził, że *nigdy nie powstał Statut Wspólnoty Gruntowej wsi Kazimierz. Spośród mieszkańców/właścicieli gruntów w Kazimierzu, były i są powołane osoby, dla ułatwienia załatwienia spraw urzędowych związanych regulowaniem należności podatkowych lub też dla celów należytego gospodarowania gruntami Wspólnoty Gruntowej wsi Kazimierz.(...)*.

O ile co do zasady dopuszczalne jest, w myśl art. 76 § 3 Kpa, przeprowadzenie przez stronę kontrdowodu w tym zakresie, to jednakże żaden tego rodzaju, przekonujący dowód przeciwny, nie został w sprawie wskazany przez Wnioskodawcę kwestionującego dowody wniesione przez Wójta Gminy Lutomiersk. Wyjaśnienie Wnioskodawcy zawarte w piśmie z dnia 5 listopada 2020 r. pozbawione jest podstaw prawnych bo nie zostało poparte żadnymi dowodami.

Pismem z dnia 18 listopada 2020 r., wprowadzic Starosta Pabianicki na podstawie art. 50 Kpa wezwał Pana [REDAKTOWANO] i Pana [REDAKTOWANO] do dostarczenia dokumentów potwierdzających powstanie i funkcjonowanie spółki Wspólnota Gruntowo-Leśna w Kazimierzu, jednak nie skorzystał z trybu wezwania, warunkującego zobowiązanie świadka do złożenia zeznań czy wyjaśnień pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Co wskazuje, że udzielona odpowiedź nie ma mocy dowodowej.

W odpowiedzi na pismo z dnia 18 listopada 2020 r., Pan [REDAKTOWANO] pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. poinformował Starostę Pabianickiego, iż Wspólnota Gruntowo-Leśna w Kazimierzu nie posiada uchwały członków o powołaniu spółki dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej, ani decyzji właściwego organu o zatwierdzeniu statutu spółki, zaś w odniesieniu do decyzji o ustaleniu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie powołał się na decyzję Starosty Pabianickiego z dnia 28 czerwca 2019 r., od której złożono odwołanie, a następnie skargę do sądu na decyzję Wojewody Łódzkiego uchylającą decyzję Starosty. Pismo z dnia 16 grudnia 2020 r. podpisał również Pan [REDAKTOWANO].

Organ I instancji uzasadniając dokonane ustalenie na stronie 23 uzasadnienia zaskarżonej decyzji zawarł takie stwierdzenie, w odpowiedzi na ww. wezwanie [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. poinformowali organ I instancji, iż Wspólnota Gruntowo-Leśna w Kazimierzu nie posiada uchwały członków o powołaniu spółki dla zagospodarowania wspólnoty gruntowej ani decyzji właściwego organu o zatwierdzeniu statutu spółki (...) *W związku z powyższym, zdaniem organu orzekającego, należy stwierdzić, iż przedmiotowa decyzja o ustaleniu wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej nigdy wcześniej nie została wydana i spółki dla jej zagospodarowania nie powołano. Opisane wyżej ustalenia potwierdza także pismo [REDAKTOWANO] złożone do Starosty Pabianickiego w dniu 13 listopada 2020 r., zgodnie z którym nigdy nie powstał statut Wspólnoty Gruntowej w Kazimierzu, zaś dla ułatwienia załatwiania spraw urzędowych związanych z regulowaniem należności*

podatkowych lub też dla celów należytego gospodarowania gruntami wybrano spośród potencjalnych udziałowców osoby zajmujące się zarządzaniem gruntami wspólnoty.

Argumentację tę należy uznać za nieprzekonującą.

Zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną w przepisie art. 7 Kpa, organy administracji publicznej obowiązane są podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga zatem szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając rozstrzygnięcie (decyzję) organy są zobowiązane do przestrzegania przepisów procedury administracyjnej, a zatem zobowiązane są do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 k.p.a. oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 k.p.a. (wyrok W. S.A. w Krakowie z dnia 5 listopada 2015 r. II SA/Kr 958/15).

Organ odwoławczy zobowiązany jest uwzględnić wymagania zawarte w art. 7 Kpa, art. 77 § 1 Kpa., czyli dopuścić dowody wskazane przez Wójta Gminy Lutomiersk, który zgodnie z art. 23 u.o.z.w.g. sprawuje nadzór na działalnością wspólnoty.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, reprezentowaną m.in. w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach sygn. akt II SA/Ke 253/10 z dnia 28 maja 2010 r., przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz.U. Nr 28, poz. 169 ze zm.), zwanej dalej jako ustawa, wskazują, iż do sprawowania zarządu nad wspólnotą i do właściwego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład tej wspólnoty osoby uprawnione do udziału we wspólnocie gruntowej powinny utworzyć spółkę (art. 14 ust. 1). Stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy Spółka jest osobą prawną i działa na podstawie statutu, zatwierdzanego przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta). Jednocześnie brak jest uregulowań zezwalających wspólnocie na określenie innego niż wynikający z przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych sposobu reprezentacji wspólnoty. (...) Należy zatem przyjąć, że przepisy prawa materialnego nie dają Skarżącemu atrybutu zdolności prawnej, z którą wiąże się zdolność do czynności prawnych. Podmiot ten nie jest więc uprawniony do reprezentowania Wspólnoty zarówno przed, jak i po utworzeniu spółki w trybie przewidzianym ustawą. Podmiot, który nie może stać się stroną postępowania administracyjnego, nie posiada zdolności administracyjnoprawnej tj. zdolności

do bycia podmiotem praw i obowiązków, o których rozstrzyga się przez wydanie decyzji administracyjnej.

W wyroku z dnia 15 lipca 2010 r. sygn. akt I SA/GI 634/09 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach m.in. stwierdził, że powoływanie spółek do sprawowania zarządu nad wspólnotą i do właściwego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład tej wspólnoty przewidziane zostało w ustawie z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, Dz. U. nr 28, poz. 169 ze zm. (art. 14 i nast.). Ustawa nie określiła sposobu reprezentacji takiej spółki. W art. 15 ust. 1 przewidziano jedynie, że jest ona osobą prawną i działa na podstawie statutu, który m.in. precyzować winien organy spółki i zakres ich działania (art. 17 pkt 3). O sposobie reprezentacji Spółki rozstrzyga zatem jej Statut (...). Zwrócić tu należy uwagę, że redakcja tego aktu budzi szereg zastrzeżeń. (...).

Jednakże z postanowień pkt 13.2., w powiązaniu z treścią pkt 14.2. Statutu Spółki wynika jednoznacznie, że jej zarząd składa się z trzech członków, tj.: przewodniczącego, sekretarza i skarbnika. Wskazane wyżej regulacje przewidują możliwość dodatkowego powołania zastępców członków zarządu. Ogólne zebranie członków "w zależności od rozmiaru działalności gospodarczej spółki" może powołać "dodatkowo" zastępców członków zarządu. W pkt 14.2. przesądzono też, że zastępcy członków zarządu mogą brać udział w obradach zarządu z głosem doradczym. Głos stanowiący przysługuje im jedynie wówczas, gdy zastępują nieobecnego członka zarządu.

Powyższe rozważania, dotyczące istoty wspólnoty gruntowej, prowadzą do wniosku, że wspólnota gruntowa nie została wyposażona w osobowość prawną, nie stanowi ona współwłasności w rozumieniu cywilistycznym, nie posiada zdolności do występowania w obrocie prawnym.

Legitymację do występowania w obrocie prawnym ma natomiast spółka do sprawowania zarządu nad wspólnotą i do właściwego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład tej wspólnoty (art. 14 ust. 1). Skład członkowski spółki pokrywa się ze składem osób uprawnionych do udziału we wspólnocie. Utworzenie takiej spółki jest obowiązkowe. Spółka jest wyposażona w osobowość prawną, a zasady jej działania określa jej statut (art. 15 ust. 1). O ile zatem wspólnota gruntowa stanowi zespół nieruchomości (rolnych, leśnych i zbiorników wodnych), z którymi wiążą się pewne uprawnienia określonych osób (korzystanie z gruntów zgodnie z ich przeznaczeniem), o tyle spółka, o której mowa w art. 14 i nast. ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, w skład której wchodzi wszyscy uprawnieni do korzystania z tej wspólnoty, jest instytucją prawną legitymowaną do występowania

w obrocie prawnym, w sprawach związanych z zarządzaniem i gospodarowaniem gruntów wspólnoty, z pełnymi konsekwencjami, także w zakresie skutków podatkowych.(...).

Według Sądu, z treści art. 1 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych wynika, że wspólnota gruntowa to kategoria przedmiotowa, obejmująca nieruchomości rolne, leśne oraz obszary wodne. Z istnieniem takiej wspólnoty wiążą się określone prawa osób upoważnionych do udziału w nich, przy czym prawa te nie pokrywają się z zakresem prawa własności (współwłasności) w ujęciu unormowań przewidzianych w kodeksie cywilnym.

Zakres prawa do korzystania przez uprawnionych z gruntów, będących przedmiotem wspólnoty gruntowej, nie jest nicograniczony, nie jest nawet tak szeroki jak uprawnienia współwłaściciela określone w kodeksie cywilnym. Zawęża się on do korzystania z gruntów (rolnych, leśnych, zbiorników wodnych) zgodnie z ich przeznaczeniem.

Biorąc pod uwagę powyższe stanowiska sądów administracyjnych, można przyjąć za Wójtem Gminy Lutomiersk, że działanie kolejnych Prezesów w imieniu Zarządu Wspólnoty Gruntowo-Leśnej wsi Kazimierz polegające: na założeniu konta w Banku Spółdzielczym w Lutomiersku w dniu 25 kwietnia 1977 r., zawieraniu umów cywilnoprawnych: w dniu 7 kwietnia 2003 r. z Gminą Lutomiersk, w dniu 1 stycznia 2020 r. z firmą P.P.H.U. „BATEX”, w dniu 19 stycznia 2010 r. z PGE Dystrybucja Łódź-Teren S.A., czy wnioskowanie o wyrażenie zgody na podzielenie działki nr 562 położonej w obrębie Kazimierza na działki nr ewid. 562/1 i nr ewid. 562/2, czy występowanie przez lata do Starosty Pabianickiego o wyrażenie zgody na wycinkę drzew z terenów Wspólnoty mogą wskazywać na uregulowany stan prawny tej Wspólnoty. Nie można wykluczyć, że została wydana decyzja w trybie art. 8 ust. 2 o ustalenia uprawnionych do udziału w tej Wspólnocie gruntowej, obszarów gospodarstw przez nich posiadanych oraz wielkości przysługujących im udziałów oraz doszło do zatwierdzenia statutu tej Spółki reprezentowanej przez Zarząd składający się z Prezesa i Zastępcy Prezesa pod rządami pierwotnej ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (art. 14 ust. 1, art. 15w zw. z art. 18). Powtórzyć należy, iż umocowanie prawne do reprezentowania wspólnoty gruntowej na zewnątrz w zakresie oświadczeń woli i podpisywania dokumentów, posiada tylko właściwie powołana spółka, w celu sprawowania zarządu nad wspólnotą i właściwego zagospodarowania gruntów wchodzących w skład tej wspólnoty. Członkowie wspólnoty, czyli osoby uprawnione do udziału we wspólnocie nie mają uprawnień do reprezentowania wspólnoty na zewnątrz, w tym do podpisywania umów, składania wniosków etc.

W przeciwnym razie działanie poszczególnych osób występujących jako Prezesi i Zastępcy Prezesów Spółki dla zagospodarowania Wspólnoty Gruntowo-Leśnej wsi Kazimierz

pozbawione stosownego umocowania określonego szczegółowo w ww. przepisach ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych czy w ustawie zmieniającej mogłoby mieć cechy przestępstwa, a organ administracji publicznej, który powziąłby taką wiadomość zobowiązany byłby do powiadomienia o tym fakcie stosowne organy.

Powyższe wątpliwości, organ I instancji powinien wyjaśnić w sposób szczegółowy i niebudzący wątpliwości. Oparcie ustaleń przez organ I instancji jedynie na twierdzeniach stron nie popartych dowodami nie znajduje poparcia w art. 75 Kpa i dalszych. Gdy wspólnota nie ma uregulowanego stanu prawnego brak jest ustaleń uprawnień i przysługujących im udziałów w aktach notarialnych, w umowach kupna-sprzedaży nieruchomości czy darowiznach. Nie ma zapisów na kogo przechodziły w ciągu ponad 50 lat udziały we wspólnocie. Z treści zaskarżonej decyzji nie wynika, iż organ I instancji analizował pod tym względem materiał dowodowy.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż przeprowadzanie postępowania w przedmiocie wykazu uprawnień do udziału we Wspólnocie Gruntowo-Leśnej wsi Kazimierz oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów objętych decyzją ostateczną byłoby niedopuszczalne z racji zakazu naruszania stanu res iudicata (powagi rzeczy osądzonej).

Organ odwoławczy zauważa, iż przeprowadzone przez organ I instancji postępowanie zawiera inne jeszcze wadliwości. Odniesienie ww. uwarunkowań prawnych określonych w art. 6 ust. 1 w zw. z art. 8a ust. 5 u.o.z.w.g. do stanu faktycznego rozpatrywanej sprawy prowadzi do następujących wniosków:

Jak przyjmuje się w orzecznictwie, decyzję wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. w dniu 5 lipca 1963 r. Decyzja taka ma charakter deklaratoryjny, co oznacza, że poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy. W każdym przypadku w obecnym stanie prawnym wydanie decyzji deklaratoryjnej winno być poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym prowadzonym na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego (art. 61-89 Kpa).

Organ prowadzący postępowanie w sprawie ustalenia wykazu uprawnień do udziału we wspólnocie gruntowej wsi oraz wykazu obszarów gospodarstw rolnych przez nich posiadanych i wielkości przysługujących im udziałów w trybie art. 8a ust. 5 u.o.z.w.g. **ma obowiązek ustalić wszystkich uprawnień do udziału we wspólnocie gruntowej**

danej wsi, na terenie gdzie leży przedmiotowa wspólnota. Stanowisko takie jest reprezentowane w orzecznictwie sądów administracyjnych.

Bezspornym jest, albowiem wynika to wprost z przywołanego art. 8a ust. 5 ustawy, iż postępowanie w przedmiocie ustalenia wykazu uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej jest postępowaniem wszczynanym nie z urzędu, a wyłącznie na wniosek podmiotu uprawnionego do udziału we wspólnocie gruntowej, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub 2 ustawy (dla złożenia którego to wniosku ustawa zastrzega ponadto prekluzyjny termin). Z żadnego z przepisów ustawy nie można jednakże wywieść wniosku, iż przedmiotem tak wszczętego postępowania jest wyłącznie ocena sytuacji wnioskodawcy, tj. ograniczenia się przez organ do rozstrzygnięcia, czy to wnioskodawca spełnia warunki do zamieszczenia go w przedmiotowym wykazie. Wynika stąd (pomijając fakt, iż w ust. 3 pkt 2 ustawa nakazuje wnioskodawcy wskazanie we wniosku dowodów na okoliczność spełniania warunków do udziału we wspólnocie gruntowej), iż niezależnie od liczby wnioskodawców na organie prowadzącym postępowanie spoczywa obowiązek poczynienia z urzędu ustaleń co do wszystkich uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej. Stwierdzić przy tym należy, z racji niewskazania w tym zakresie przez ustawodawcę wiążącego katalogu dowodowego (poza wskazaniem w art. 8a ust. 6 ustawy, iż obszary gospodarstw rolnych osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej określa się według danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków), iż ustaleń tych organ dokonuje na ogólnych zasadach dowodzenia, wskazanych w Kpa (art. 75 i nast.)

W załączniku do decyzji Starosty Pabianickiego znak: GG.6820.19.2016 z dnia 23.02.2021 r. organ I instancji wykazał jako uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej według stanu na dzień 4 lipca 1963 r. 30 osób z imienia i nazwiska, w tym małżeństwa, jako następców prawnych po tych uprawnionych uznał jedynie 38 osób, w tym małżeństwa. Jednocześnie w uzasadnieniu decyzji na str. 20 organ I instancji stwierdza, iż nie wszyscy następcy prawni po 10 osobach z grupy osób uprawnionych wymienionych z imienia i nazwiska *wystąpili z wnioskiem o wpis na listę udziałowców we wspólnocie gruntowej wsi Lutomiersk, powinno być Kazimierz. W związku z brakiem możliwości wpisu na w/w listę potencjalnych spadkobierców organ orzekający ustalił, iż ich udziały przypadają wszystkim uprawnionym do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz.*

Nie ulega przecieży wątpliwości, że art. 6 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 1 u.o.z.w.g. uzależnia dopuszczalność ustalenia wykazu od wykazania spełnienia się warunków z art. 6 ust. 1 u.o.z.w.g. w odniesieniu do wszystkich posiadaczy gospodarstw w danej miejscowości. Zdaniem organu odwoławczego, pominięcie pozostałych blisko 1/3 uprawnionych (z braku

dowodów potwierdzających prawa tych osób) nie znajduje uzasadnienia w aktualnie obowiązujących przepisach. W tej sytuacji uznać należy, iż takie działanie organu I instancji narusza art. 8a ust. 5 w zw. z art. 6 ust. 1 u.o.z.w.g. W ocenie organu odwoławczego, organ I instancji dopuścił się szeregu naruszeń: zasady praworządności wyrażonej w art. 7 Kpa, zasady pogłębiania zaufania uczestników postępowania do organów administracji publicznej (art. 8 Kpa.) czy też zasady udzielania informacji stronom (art. 9 Kpa).

W tym miejscu przypomnieć należy, że organ I instancji nie zorganizował rozprawy administracyjnej z mieszkańcami tej wsi, o której jest mowa w rozdziale 5 Kodeksu postępowania administracyjnego. Stąd dotarcie do osób będących następcami prawnymi po osobach korzystających ze wspólnoty w okresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy było ograniczone. Zauważyć ponadto należy, iż treść dokumentu urzędowego w postaci rejestru gruntów, pisma organu administracji publicznej czy pisma z banku należy traktować jako istotne uprawdopodobnienie faktu, tego co zostało w nich urzędowo stwierdzone, przepis art. 76 § 1 Kpa daje takim dowodom pierwszeństwo przed oświadczeniem, czy zeznaniem strony nie popartym dowodem.

Stwierdzić należy, iż postępowanie wyjaśniające w niniejszej sprawie, nie zostało przeprowadzone prawidłowo z powodu braku powiadomienia stron o możliwości wniesienia ponaglenia na przedłużenie terminu.

Zgodnie z art. 37 § 1 Kpa stronie służy prawo do wniesienia ponaglenia, gdy nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym z art. 36 § 1 (bezczynność) lub w sytuacji, gdy postępowanie jest prowadzone dłużej niż jest to niezbędne do załatwienia sprawy (przewlekłość). W tym przypadku Starosta Pabianicki jednak uniemożliwił stronom wniesienie takiego ponaglenia, ponieważ w zawiadomieniach o przedłużeniu terminu na załatwienie sprawy nie pouczył stron o takiej możliwości. Jedyne została wymieniona przyczyna niezałatwienia sprawy oraz nowy termin na załatwienie sprawy. Organ w myśl art. 9 Kpa jest zobowiązany do pouczenia stron o możliwości wniesienia ponaglenia na przedłużenia postępowania w danej sprawie. Brak pouczenia powoduje naruszenie przez organ I instancji art. 9 Kpa w zw. z art. 37 § 1 Kpa. W badanej sprawie wydana została decyzja o charakterze ostatecznym nie ma zatem zastosowania art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (...) dopuszczający stosowanie przepisów dotychczasowych.

Odnosząc się bezpośrednio do treści odwołań Pana ██████████ organ odwoławczy stwierdza, iż bezspornie przed upływem ww. terminu 42 osoby (w tym Skarżący) złożyły do Starosty Pabianickiego jednobrzmiące wnioski o wszczęcie

i przeprowadzenie postępowania administracyjnego w przedmiocie ustalenia wykazu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie w granicach ustalonych w decyzji Wojewody Sieradzkiego znak: C.III.6013/26/07 z dnia 21 października 1997 r. W toku postępowania. Pani [REDAKTOWANE] wniosła wniosek stwierdzając w nim, że na podstawie art. 8a u.o.z.w.g. wnioskuje o przyznanie Jej uprawnień do udziału we wspólnocie gruntowej we wsi Kazimierz, ustanowionej powyższą decyzją. Podniosła ponadto, że posiada gospodarstwo rolne i spełnia warunki określone w art. 6 ww. ustawy, nie ujawniając przy tym woli zainicjowania postępowania w przedmiocie ustalenia wykazu osób uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz. Słusznie organ I instancji uznał ten wniosek za skuteczny i uznał Panią [REDAKTOWANE] jako następcę prawnego po [REDAKTOWANE].

Przekazuje się organowi I instancji celem odniesienia się zarzuty Odwołującego się podniesione w odwołaniu, mówiące o błędnie ustalonej wysokości Jego udziału we wspólnocie, gdyż Starosta pominął obszar 2,71 ha, stanowiący ówczesne działki nr ewid. 760 i 829, który Pan [REDAKTOWANE] nabył w następstwie prawnym po [REDAKTOWANE], oraz stwierdzające brak czytelności wyliczeń w tabeli, stanowiącej załącznik do zaskarżonej decyzji. Z tabeli nie można dowiedzieć się wprost o sposobie obliczenia składowych, które organ uwzględnił wyliczając udział we wspólnocie dla poszczególnych uprawnionych pozostawia się organowi I instancji do wnikliwego rozpatrzenia.

Z powyższych względów organ odwoławczy postanowił uchylić zaskarżoną decyzję organu I instancji w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia. Rozpatrując sprawę po raz kolejny, organ I instancji powinien w szczególności:

- 1) Uzupelnąć materiał dowodowy, w tym z uwzględnieniem treści żądań Wójta Gminy Lutomiersk, jako osoby z mocy art. 23 u.o.z.w.g. sprawującej nadzór nad wspólnotami gruntowymi w gminie Lutomiersk, oraz przeprowadzić wszystkie możliwe dowody,
- 2) Rozważyć możliwość przeprowadzenia rozprawy z mieszkańcami wsi Kazimierz, w celu szybkiego wyłonienia przyszłych następców prawnych po osobach, uprawnionych do udziału we wspólnocie gruntowej wsi Kazimierz wg stanu na dzień 4 lipca 1963 r. wykazanych w tabelce stanowiącej załącznik do decyzji z dnia 23 lutego 2021 r.,
- 3) Dokonać ponownej analizy wniosków, z uwzględnieniem przyszłych wniosków,
- 4) Przeprowadzić wyczerpujące postępowanie wyjaśniające w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, z uwzględnieniem uwag i wskazówek organu odwoławczego, o czym jest mowa powyżej,
- 5) Uzasadnić szczegółowo stanowisko podjęte w decyzji zgodnie z art. 107 Kpa.

Pouczenie

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna.
2. Zgodnie z art. 64a i 64c § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2018 r. poz. 1302) od decyzji skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135 za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia.
3. Zgodnie z art. 64b § 2 sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
4. Wysokość wpisu od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł.
5. Strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej. Stronie może być przyznane prawo pomocy na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych (art. 243 § 1). Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 244 § 1).
6. W myśl art. 254 § 1 wniosek o przyznanie prawa pomocy oraz wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej składa się do właściwego wojewódzkiego sądu administracyjnego. Strona, która nie ma miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby na obszarze właściwości sądu, o którym mowa w § 1, może złożyć wniosek, w innym wojewódzkim sądzie administracyjnym. Wniosek ten przesyła się niezwłocznie do sądu właściwego (zgodnie z § 2).

Z up. WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

Bogumiła Kapusta
Dyrektor Wydziału Rolnictwa
i Transportu

Otrzymują:

1. [REDAKCYJNE]
2. [REDAKCYJNE]
3. Pan Tadeusz Borkowski Wójt Gminy Lutomiersk, 2 egz.
(1 egz. celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Lutomiersk).
4. Sołtys wsi Kazimierz Ewa Rzetelska (celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń w sołectwie Kazimierz).
5. Starosta Pabianicki 2 egz. (1 egz. celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń w Starostwie i na BIP).
6. n/a